

Савенко Т. Д.

к. філол. н., доцент кафедри іноземних мов

Гончаренко О. В.

ст. викл. кафедри іноземних мов,

Національна академія статистики, обліку та аудиту (м. Київ)

ПРОБЛЕМИ ІНТЕРФЕРЕНЦІ В РОБОТІ З ТЕКСТАМИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ

Іноземні громадяни, які навчаються у вищих навчальних закладах України та вивчають українську мову як іноземну, повинні усвідомлювати необхідність оволодіння мовою що є не тільки засобом продуктивної комунікації у мовному середовищі, а й інструментом для отримання майбутньої професії. Тому робота з текстами за спеціальністю, в яких використовується лексико-граматичні одиниці мови майбутньої спеціальності, вважається важливим фактором при отриманні студентами спеціальних знань для продовження навчання за фахом. Без знання необхідної термінологічної системи неможливо досягти високого результату в оволодінні фаховими дисциплінами.

Характеристика будь-якого функціонально-стильового різновиду найчастіше обмежується лексикою та синтаксисом. Раніше морфологія вважалась нестильоформуючим рівнем мови, але в дослідженнях методистів та лінгвістів останніх років стала помітною тенденція до зацікавленості цим питанням так би мовити «зовнішньою оболонкою» мови, тобто інтерес до відбору, поєднання й співвідношення морфологічних категорій в окремо взятому функціонально-мовленнєвому різновиді.

Аналіз функціонування різних морфологічних категорій, словосполучень і типів речень у науково-технічних та науково-економічних текстах показує, що їм притаманна яскраво виражена вибірковість, автономність використання та усталеність у їхній організації.

Перевага використання морфологічних категорій при роботі з науковими текстами очевидна. На жаль, синтаксичним явищам, які функціонують і є типовими виключно для наукового мовлення, не надається належної уваги.

Увага викладачів, які дотримуються суто «наукової прози», має бути спрямована власне на ці явища, оскільки тут допускаються помилки, які виникають як під впливом рідної мови, так і через відсутність аналогій та диференціації функціонально-стилістичного навантаження більшості словосполучень у науковому мовленні, а також через недоврахування проблем синтаксису наукових текстів.

При вивченні українського наукового мовлення найбільш придатним є свідомо-практичний метод. Осмислення, роз'яснення навчального матеріалу, зіставлення з рідною мовою будується як встановлення певних відносин між формою та змістом. Семантизація й усвідомлення навчальних одиниць реалізується через моделі, мовленнєві зразки, смислові блоки.

Розробка спеціального комплексу вправ вміщує в собі різні форми для відпрацювання синтаксичних моделей, формування навичок і вмій аналізувати науковий текст на лексичному та синтаксичному рівнях, активізувати термінологічну лексику, оволодіти науковим стилем мовлення.

Оскільки інтерференція як прихований механізм взаємодії мов може давати як негативний, так і позитивний результат при опануванні іншої мовної системи, досвід свідчить, що для уникання певного негативного впливу інтерференції під час опанування українського наукового мовлення, викладачеві потрібно вчасно відреагувати на ситуацію, яка виникла і допомогти студенту розібратися в суті предмету навчання та знайти способи запобігання цьому впливові.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Українська мова як іноземна: проблеми методики викладання /Збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Ялта, вересень 1993)/ Упоряд. І. Осташ, М. Гримич.- Львів: Каменяр, 1994. – 143с.
2. Кочерган М.П. Слово і контекст: (лексична сполучуваність і знання слова) / М.П.Кочерган. – Львів: Вища школа, 1980. – 182с.
3. Непийвода Н. Про національні особливості українського синтаксису (на матеріалі науково – технічних текстів)/ Н. Непийвода /Культура слова. – К., 1997. – Вип. 51.- С. 79 – 87.
4. Скиба Н.Я. Поняття « іноземна мова за професійним спрямуванням», його сутність і структура /Н.Я. Скиба/ Імідж сучасного педагога. – 2017.- №2 – С. 48-52